

Až příliš jasná zpráva o tom, že na Boží hod velikonoční zmizela z

Smuteční kladenské

REPORTÁŽ

Před třemi lety jsem stál v salonku VIP jihlavského zimního stadionu. Místní Dukla právě prohrála baráž se Znojemskými Orly. Loučila se s extraligou a bývalý kladenský a reprezentační útočník Luboš Bauer se bavil s Jirkou Holíkem. Potom se na chvíli zarazil.

„Spadlo Brno, teď Jihlava. A na řadě jsme my...“ vypočítával sestupy slavných klubů. Málokdo tomu tehdy věnoval pozornost.

Gólman Vagnerplastu Orct ležel bezmocně na ledě, hlavu sevřenou mezi lapačkou a vyrážecíčkou. Dalekonosná rána libereckého Jana Kudrny, vypálená za červenou čarou, se ocitla v jeho síti. Za sevřenými víčky Zdeňka Orcta se musel hrát film o beznaději a zmaru. V posledním zápase baráže o udržení extraligy Kladno prohrávalo s Libercem a každému bylo jasné, že se po šestnácti letech s nejvyšší soutěží rozloučí. To Kladno, které dalo československému a českému hokeji řadu hráčů s pěti hvězdičkami kvality.

„Měl jsem zakrytý výhled, ale to mě neomlouvá. Jsem připraven nést svoji vinu,“ prohodil Orct po boji. Kladno doplnilo výčet klubových dynastií, které se zhroutily jako královské rody. Věštba ‚Pýthie‘ Lubomíra Bauera, vyslovená před třemi lety v Jihlavě, se vyplnila. Byl Boží hod velikonoční a kladenský hokejový lid mohl začít zpívat smuteční pašije.

PAVEL LONĚK

FOTO: JAROSLAV LEGNER

Kladenský Vagnerplast na liberecké Bílé Tygry možná shlížel z extraligových výšin poněkud pohrdlivě. V televizi Kladno povzbudil internacionál Jaroslav Holík, který prohlásil něco na ten způsob, že Tygři jsou ufnukaní a nemají srdce. Kladno na první pohled oproti Liberci působilo dojmem hokejových šlechticů a určitě by se našli hráči, kteří na soupeře pohlíželi ze zámku do poddanského podzámčí. „Upozorňoval jsem hráče, že mají proti sobě silného soupeře,“ říkal kouč Jaromír Šindel, který v závěru sezony vystřídal Zdeňka Mačfara ve Jihlavě.

Sobota, 23. března

Kvašňáci jsou všude

Liberec měl ze sebou play off s Kadani a Jihlavou, řadu hráčů ptulčených. Kladno mohlo po skončení extraligy vychutnávat pauzu. Jenže pauzy mají v hokeji dvě tváře. Když se vyhraje, řekne trenér, že mužstvu pauza prospěla, protože si odpočinulo a hráči doléčili šrámy. Když se prohraje, je dlouhá pauza vinna za to, že hráči vypadli ze zápasového rytmu. Z pohledu kladenských sedělů pauza na lavici obžalovaných.

Vagnerplast sice nastoupil v prvním utkání sebevědomě, hráči na soupeře vletěli. Byli však ukvapení, splašení a připomínali kluka, který dobývá holku a chce rychle vstřílet ‚branku‘ bez poctivé hry v poli. Při každé akci udělal příliš mnoho pohybů navíc. Chyběl klid, vládla zbrkllost. Bílí Tygři byli rozvážní. Připomínali fotbalového internacionála Andreje Kvašňáka, který nebyl nikde a přece všude. Kladno prohrávalo už po první třetině a fandové začali brblat.

„Tady sedí deset kladenských trenérů a nikdo tomu nepomůže,“ ukazovali prstem na Edu Nováka, Zdeňka Vojtu, Františka Kaberleho, Václava Sýkoru, Zdeňka Müllera a další kouče srovnané v řadách zimáku, kteří se na úvodní zápas tvářili jako na antickou divadelní tragédii ve Stavovském.

Po druhé třetině se nespokojenost diváků na nabitém stadionu stupňovala.

„Možná už mají podepsané smlouvy v Liberci. To je nechtuný. A my volové na to chodíme!“

„Teď budou Kladeňáci házet na led výstroj, tak si jdeme pro suvenýr,“ povídal Ruda Štefek.

„Sedm hráčů už má Liberec podepsanejš,“ hlásil ‚Kudla‘ Matějů.

„Ty vole, ty tomu věříš?“ otočili se na něj odpůrci bulvárních zpráv.

„Zeptejte se Šindela, proč nehrajeme na tři lajny. Vždyť kluci musejí být odpočinulí,“ nabádal Luboš Bauer. „Pořád tam strká Kyselu. Za co? Za to, že má nejvyšší plat? Měl by sedět na bidle!“ doporučovalo slavné levé křídlo.

Kladno prohrálo první bitvu, ale zdaleka neprohrálo válku. „Naše obavy, že dvacetidenní pauza bude příliš dlouhá, se naplnily,“ povídal Šindel. „Zítřejší nastoupí jiné mužstvo,“ slíboval a mladíčká dáma od novin se podívala, jaké nové mužstvo může nastoupit, když má Šindel v kabině

jen to staré. „Nové mužstvo do zítřka samozřejmě nekoupím, ale musíme přehodnotit pohled na soupeře,“ naznačil Šindel na možnost, že se skutečně mohli na Tygry Kladeňáci tak trochu dívat podle

Boženy Němcové: ze zámku do podzámčí. Šindel to hned odmítl, protože to odmítnout musel. „Ne, soupeře jsme nepodceňili. Potřebujeme se poučit a dostat se do reality.“

Knírkatý trenér Bílých Tygrů Josef Jandač byl možná takticky skromný. „Ubývají nám síly, máme spoustu šrámů. Mužstvo všelijak lepíme, ale není nafukovací,“ říkal a zatvářil se, že se prostě jednou omylem liberecká čivava rozlítla na kladenského pitbula.

„Série bude ještě dlouhá,“ po-steská si.

„Zítřejší nastoupí jiné mužstvo!“ slíbil Šindel.

Slib kladenský kouč splnil. Nastoupilo jiné mužstvo. Horší. Pokud byli hráči v sobotu nervózní, tak byli druhý den rozklepaní a do mozku se jim asi poprvé zařizly obavy a pochybnosti. Nejpřekvapivějším zjištěním domácích fandů byl fakt, že na to Liberec má!

Neděle 24. března

Pět let vztyčený prst

„Nejhorší na tom je, že je ani nezmlátíme, protože jsou všichni, kromě Škrbka, větší,“ chytil se za hlavu Jirka ‚Porážka‘ Porazil.

„Já bych se zeptal, proč mužstvo hrálo extraligu?“ vyslovil střízlivé jízlivou otázku ředitel kladenského zimáku Zdeněk Hrabě. „Jsu lepší!“

Kladno prohrálo doma i druhý barážový zápas, zimní stadion pískal a fanouškové vzali útokem lóži, kde sedává prezident klubu Jaromír Jágr. Ten po chvíli stál obklopen policisty a musel poslouchat věty o zradě. Kolemstojícím se na-

v pašije

PORADENSKÁ
SLUŽBA
KABERLE S. R. O.

níci. Něco dal uzenář, něco cukrář, restaurátor. To už ale dávno neplatí a Kladensku chybí po krachu Pořadky prosperující velká fabrika, která by zaručovala proudění finančních prostředků do sportu," říká.

„Ve středních Čechách je problém, regionu skutečně schází velká fabrika a nepříklad generální sponzor kladenského hokejového klubu je v podstatě legrační. Je to sponzorování za pár milionů korun. Tím ale nechci snižovat zmiňovaného sponzora, snižují tím region a jeho možnosti. Pokud máme generálního sponzora za takové peníze, tak před ním na jednu stranu smekám, ale na tu druhou vím, že je to chabé. Potom je jasné, že se soutěž musí táhnout z finančních prostředků oddílů za výrazného přispění města. Město Kladno zaplatilo dvanáct a půl milionu za provoz zimního stadionu, máme i všechny zaměstnance a odsouhlasíme, že příští rok dáme do oddílů dalších šest milionů korun. Ten příspěvek má zase dvě podoby. Na město je to hodné, ale jinak strašně málo. Jenomže my nemůžeme dá-

nejdou schopni přehrát prvoligové mužstvo. Myslím, že je mužstvo špatně složené. Pět let se v extralize zachraňujeme. Pět let je patrný zdvižený prst: Pozor, něco špatného se děje, něco udělejme! Já vím, známe třeba rozpočet Sparty, takže to vlastně odpovídá. Ale Liberec bychom měli porazit!”

Večer vezeme Rudu na Sítinou. Chce si dát jedno závěrečné. Na Sítině jsou kolotoče a svítí do tmy.

„Měl by je posadit na centrifugu, aby se jim to trochu zatřásl v makovicích,” povídá Ruda Štefek a zmizí v lokálu, kde se nad krušovicemi přemítá, proč musí být Kladno ve všem až druhé...

Kladno chtělo v letošní sezoně do play off. Teď stojí na ostrohu hokejové Macochy. Stačí dva kroky a zřítí se. Po prvním kroku se vzdálenost k Macošě zkrátila. Na zápasy

bídl kuriozní obrázek. Fanda navlečený do dresu Jágra psychedricky hulákal: „Jágr je kurva!” Osobně si myslím, že nebyl Jágra seniора, tak spal kladenský hokej i s věrnou družkou tradicí dávno na márách.

„Nemáte srdce, zařítel jste nás,” vřeštěla dívka a kluk Tenkrát se ptal, jestli vůbec fandové mají odjet na třetí zápas do Liberce. Jágrovi nebylo dobře po těle. „Dělal to pro lidi, vidí. Mají právo zařítel si, když vyhrájeme i prohrajeme. Teď nadávají.”

Internacionál Kaberle stojící na schodech hlásil po mobilu. „Málem jsme dostali na držku!”

„Bude ještě série dlouhá?” ptáme se libereckého kouče

Milan Volf pro kávu, zakrouží hlavou a hned pronese klukovskou větu, že je z toho hokeje úplně hotovej.

„Jako kdyby si vyměnili dresy,” zavrtí hlavou.

HOUSENKU
VEDE KUDRNA

Jandače a ten přísvedčí. „Podržel nás Falta. To nedokázal ani jeden z kladenských gólmánů.”

„Naši hráči byli po prvním zápase celí vyklepaní. Pokud si starší kluci uvědomí situaci, tak věřím, že bychom to měli ještě zvládnout. Nikdo ale nesmí ukazovat prstem na druhého a říkat: Ty za to můžeš! To by bylo špatně,” vysvětloval do doznávajícího hukotu mítnku s Jágre m seniorem Jaromír Šindel.

V salonku VIP si jde kladenský primátor a bývalý ligový hokejista

„Pokud bude Kladno hrát dál tak, jak hraje, a sestoupí, nevzniká tady analogie mezi kdysi slavným kladenským fotbalem a hokejem?” ptám se.

„Já o tom radši nechci ani mluvit, ale možné to samozřejmě je. Dneska je to o penězích. Myslím si, že by bylo daleko jednodušší zůstat v extralize, než o ni bojovat. Je to snadnější a také levnější.”

„V prvorepublikovém Kladně se na sport skládali drobní živnost-

vat peníze do občanského sdružení, nebo s. r. o. Jedinou možností by bylo udělat akciovku, v níž by město mělo podíl. A já jsem ochoten a připraven tenhle návrh předložit na městském zastupitelstvu. Už kvůli dětem, mládeži, historii a tradici. Přišli jsme o fotbal, přicházíme o hokej, a to je strašná škoda. Pan Jágr dělá pro kladenský hokej moc, ale výsledky jsou evidentní. Hráče, kteří měli být lidry, si hýčkáme jako v bavlnce. A oni

byl stav série 1:2. Druhý den Tygři zvítězili, vedli na utkání 3:1, a k pádu zbýval jediný krok. Kladno jej mohlo udělat - v Kladně.

Neděle 31. března

Volská oka a bubeník s krvavými rukama

Byl to boj o právo na život v lepší společnosti. Rolí v něm přijal pud sebezáchovy. Hráči kladen-

ZKROCENÍ PLEKANCE S GARDONĚM

ského Wagnerplastu hráli opatrně, ale nehráli špatně. Hra měla na jednu rukopis. Šindelovi pomáhal na střídačce Zdeněk Müller, v hledišti seděli jako hokejová „očka“ František Kaberle a Eda Novák.

„Jestli dneska nevyhraje, tak mi snad ten bajpas nevydrží,“ postěžoval si internacionál Eman Náprstek.

Jenže Kladno ve druhé třetině zase prohrávalo. Ani jednou v sérii nevedlo. V tomhle pocitu byli kladenská hráči neviní paníkové. Zase - vždycky, druzí...

„Bolí to,“ přiznával bývalý slavný rozhodčí Zdeněk Kořínek a to ještě netušil, že Kudrna na Orca vyšle tu vesmírnou střelu. Druhý, tajm, si vzalo Kladno 47 sekund před koncem zápasu. Pak už nic. Konec. Snad ani nikdo nepískal. Pár lidí potřebovalo na oči stěračce. Kladno jde dolů. Naštěstí se toho nedožila paní Tylová, která ve slavných zápasech SONP Kladno s CSKA Moskva chodila do kabiny za Charlamovem a říká: „Soudruh Charlamov, dávaj, ty prevíte jeden, hokejku.“

Šindel přiznal, že postoupilo lepší mužstvo. Měl pravdu. „Liberec šel víc naproti vítězství,“ dodal a takhle věta už se může vysvětlovat všelijak.

„My jsme využili toho, že bylo Kladno psychicky dole. V závěru rozhodla vůle a srdce,“ říká liberecký kouč Jandač.

Pak si Šindel vzal řeč jako v parlamentu a bylo na něm poznat, že mu není lhostejné, že Kladno právě pod jeho velením spadlo. Přitom stačilo tak málo. Jeden gól proti Litvinovu.

„Prohrávali jsme souboje jeden na jednoho a to se potom každá taktika zhroutí. V jedenadvaceti zápasech jsme nedali více než jeden gól. To je jeden z důvodů, proč opouštíme extraligu. Prožívám strašné pocity. To mužstvo už nikdo nepostaví ve stejném složení. Končil škoda, že se mezi úspěchem a neúspěchem táhne tak tenká čára.“

Vedle seděl na lavici liberecký Jandač a zdálo se, že v ospalé atmosféře všeobjímajícího smutku pozvolna usíná.

„Chtěl bych říci, že mě strašně mrzí, že to odneslo právě Kladno, které mám ze všech klubů nejradši. Je mi nejbližší,“ probíral se. „Mrzí mě to taky kvůli „Čestvovi“ Šindelovi, se kterým jsme kamarádi. Vypadá kladně, ale uvnitř něj se to vaří. Dala by se na něm udělat docela dobrá voľská oka,“ hodil oko po Šindelovi, jestli se z něj nekoouí. „Snad se vrátíte, i když cesta nahoru je těžká. Netušil jsem, že Kladno takhle hladce přehraje.“

padáka. A vy jste zase nejlepší, běžte nahoru. Lidský princip souměřivosti je přece jasný a pro Kladno by byla cesta nahoru snazší. Baráže jsou zvláštní. Točí se kolem nich nejrůznější dohady. Ani tahle nebyla v tomhle ohledu jiná. Nevím, v jakém plátku se psalo o tom, že máme dohodu s kladenskými hráči. To je nesmysl, hráči jsou pod smlouvami. Jinak si ale myslím, že právě tahle baráž byla sportovní, kulturní. Vz-

„Co jste to ve Sportu napsali? Že jsme chtěli inzultovat pana Jágra? To je úplná blbost,“ zvedne hlas šéf kladenského hokejového fan klubu Vít Špacír Procházka. „To bychom si nikdy nedovolili.“

„Jasně, minulý týden to vypadalo, že chcete pana Jágra pozvat na večeri...“

„Na společné schůzce jsme se po dvou domácích prohrách panu Jágrovi omluvili, podali mu ruce. Změnili jsme na něj názor. Kdyby nechtěl, tak by tady vůbec nemusel bejt a mohl by vést svoji firmu. Pojď sem, to je náš bubeník,“ představuje mi Vít Martina Kalandu, kuchaře s blonděratými vlasy.

„K tomu není co dodat,“ ošivá se bubeník a potom roztaje.

„Kdyby lidi věděli, kolik do toho dáváme peněz. Viděl jste můj buben? Jenom jedna blána stojí šestnáct set korun. A za sezonu spotřebuji dvě, tři. Na Spartě jsem měl ještě menší buben a řezal jsem do něj, až mi z rukou tekla krev. Zakrvácené ruce jsem si potom ovazoval lepenkou.“

„Budeš bubnovat i druhou ligu?“

„Budu, i když mi hrozí vojna,“ kývne kuchař.

Špacír už odešel a zase se vrátil.

„Napište tam, že klukům nic nevyčítáme. Kladno je nesmrtelné a my mu budeme fandit dál. A taky bychom chtěli vzkázat Gardoňovi, že je největší srdcař!“ zatvářil se Vít bojovně.

Venku pokračovala panáková smršť, ale fandové zůstali vzácně klidní. Milovníci slivovice všech vyznání, spojte se. Alespoň na chvíli. Liberečtí Bili Tygři se stali 52. mužstvem, které bude hrát nejvyšší československou a českou soutěž. Kladno po šestnácti letech spadlo.

Petr Šekýř, naturalizovaný Kladnař, vzal svoji manželku Věru za ruku a pronesl prognostickou větu. „Já se snad vrátím do Prahy. Na Kladně už nezbyde žádný sport.“

Oba odešli do prvotligové Česká pojišťovna tmy. ■

FANDOVÉ ÚTOČÍ

„Kolik máte zastávek na oslavu po cestě?“

Jandač neví.

„Něco máme zamluvené v Liberci,“ tekne.

„Jo, těch zastávek asi bude,“ zasníl se Šindel, kterému na Kladně asi nenatočil na Boží hod velikonoční ani černé pivo.

„Já věřím, že se Kladno vrátí. Okamžitě! Nevím, co se mnou bude, ale nesmí se otálet. Podívejte se na jhlavu. Ve druhé lize si možná i trochu zvykla. Čím rychleji se Kladno vrátí, tím líp! A já jsem přesvědčen o tom, že cesta zpátky bude rychlá.“ „Osobně si myslím, že extraliga podceňuje výkonnost první ligy. Hlavně několika klubů, co jsou nahoře. Nicméně neměním názor na baráž. Na to, jakým způsobem se postupuje a sestupuje. Zmizel princip soutěživosti. Jste nejslabší, máte

tahové. Nikdo to neměl jednoduché, ale všichni se chovali korektně,“ vyznal se Jandač.

Hráči v kabině Liberce kouřili doutníky, které znamenají vítězství. Bili Tygři mají nové hvězdy. Faltu, Jankovycha, Krsteva, bratry Kudrny. Kladno se krčí. Komu se chce ven? Pan Jágr odchází ze zimního stadionu, před kterým se popijí slivovice. Možná prožívá jeden z nejmizernějších dnů svého života, který by mohl být úplně klidný. S týmem sestoupil Jaromír Jágr. To historie zaznamená. Kdyby sestoupili Kupec, Jedlička nebo Smrčka, bude to celkem jedno.

„No a co? Co mi vytýkáte? Já jsem mužstvo neřídil. Jako prezident jsem sháněl peníze a nastrkal do mužstva čtyřicet milionů korun,“ ředitel stadionu Hrabě otvírá skleněné dveře a Jágr mizí ve tmě. Sám.